

ת"פ (חיפה) 29042-07-24 - מדינת ישראל נ' פלונית

ת"פ (חיפה) 29042-07-24 - מדינת ישראל נ' פלונית שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 29042-07-24

מדינת ישראל

נגד

פלונית (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[18.11.2024]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשמת הודתה בעובדות כתב אישום מתוקן (במ/1) והורשעה ב-3 עבירות של תקיפת בן זוג בניגוד לסעיף 382(ב)(1) + סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 382(ג) + סעיף 380 לחוק העונשין, וגניבה בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין. עובדות כתב האישום המתוקן:

המתלונן יליד 1955 מתגורר בדירתו בחיפה (להלן: "הדירה"), היה בן זוגה של הנאשמת במשך כחמש שנים והשניים נפרדו לפני כשנתיים.

ברשותה של הנאשמת מפתח לדירה והיא מאחסנת שם, בהסכמת המתלונן, את חפציה ואת חיות המחמד שלה. ביום 5.7.24, סמוך לשעה 3:00, הגיעה הנאשמת לביתו של המתלונן כאשר היא תחת השפעת סמים ואלכוהול. בהמשך, סמוך לשעה 15:00, כאשר המתלונן שב מעבודתו, מתחת לדירתו, פגש בנאשמת וב-ר. ח. ושאל אותם לפשר מעשיהם מתחת לביתו. בתגובה לכך, התקרבה אליו הנאשמת, קיללה אותו ותקפה אותו באופן שסטרה לו בפניו.

בנסיבות אלה, עלה המתלונן לדירתו והוציא את כלבתה של הנאשמת לטיול. כאשר שב לדירתו, הגיעה הנאשמת לדירה ונכנסה פנימה.

בעקבות קללות והאשמות שהטיחה הנאשמת במתלונן, הלך המתלונן לכיוון חדר השינה שלו. בדרכו לחדר השינה, תקפה אותו הנאשמת באופן שמשכה מפניו את משקפי הראיה שלו והשליכה אותם על הרצפה וכן זרקה עליו שלטים ופחית בירה, אשר פגעו בו.

בהמשך, נכנס המתלונן לחדר השינה, סגר את הדלת ונרדם. לאחר מספר דקות, פתחה הנאשמת את דלת חדר השינה ותקפה את המתלונן באופן שירקה לכיוונו, נטלה לידיה מראה קטנה וחבטה באמצעותה בפניו ובראשו של המתלונן.

בשלב זה, יצא המתלונן מהדירה והזמין שמטרה. בהמשך, הגיעה ניידת מד"א למקום ופינתה את המתלונן, אשר דימם בפניו, לבית חולים לצורך קבלת המשך טיפול.

כששב המתלונן לדירה, הבחין כי הנאשמת נטלה את תיקו אשר הכיל פנקס שיקים, מסמכים, תגים של עבודה וגז פלפל וכן את המחשב הנייד שלו.

בהמשך, ביום 6.7.24, סמוך לשעה 00:00, ברח' הרצל בחיפה, ביקשו השוטרים מהנאשמת כי תתלווה אליהם לתחנת המשטרה והנאשמת סירבה. לאחר מכן, התנגדה הנאשמת למעצרה, לכן הופעל נגדה כוח סביר והיא הובלה לניידת המשטרה, תוך שהיא משתוללת ובוועטת עם רגליה לכל עבר.

כתוצאה ממעשי הנאשמת, נגרמו למתלונן חבלות של ממש בדמות סימני חבלה שטחיים ומדממים במצח ובאף. ראיות לעונש:

המאשימה הגישה את תמונות החבלות שנגרמו למתלונן (טע/2) ומסמכיו הרפואיים (טע/3).
ב"כ הנאשמת הגישה מכתב מטעם המתלונן אשר הביע עמדה סלחנית כלפי המתלוננת (טע/4).
טיעוני הצדדים:

המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (טע/1) ובעל פה, כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשמת הינם הגנה על שלמות גופו ובטחונו של אדם והגנה על קניינו. עוד נטען כי הפגיעה בערכים היא משמעותית מאחר והנאשמת ביצעה את העבירות כלפי בן זוגה לשעבר, ללא שום התרסה או מעשה מצדו אשר קדם להתנהגותה האלימה.

עוד נטען, כי בשל מעשי המתלוננת נגרמו למתלונן חבלות של ממש בדמות סימני חבלה שטחיים ומדממים במצח ובאף. בנוסף, נטען כי הנאשמת גנבה מהמתלונן את תיקו שהכיל חפצים אישיים ובין היתר, גם את המחשב הנייד שלו. המאשימה עתרה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-18 חודשי מאסר בפועל. מאחר והנאשמת ללא עבר פלילי, עתרה המאשימה להטיל עליה עונש ברף התחתון של המתחם לו עתרה בצירוף מאסר על תנאי, קנס, פיצוי והתחייבות.

ב"כ הנאשמת טענה כי הנאשמת הודתה בכתב אישום שתוקן משמעותית, כאשר מדובר באירוע נקודתי, חד פעמי ולא מדובר בנאשמת שהיא עבריינית רציוויסטית.

עוד נטען, כי הרקע לעבירות היה משבר שעברה הנאשמת, והיא ביצעה אותן כשהייתה תחת השפעת אלכוהול וסמים. ב"כ הנאשמת טענה כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בודדים.

עוד נטען, כי לא ניתן ללמוד על מתחם העונש ההולם מהפסיקה אליה הפנתה המאשימה, מאחר ושם דובר על עבירות תקיפה שבוצעו בנסיבות חמורות יותר.

ב"כ הנאשמת הוסיפה וטענה כי הנאשמת, ללא עבר פלילי, נטלה אחריות מלאה על מעשיה, וחסכה זמן שיפוטי רב. עוד נטען כי הנאשמת מעוניינת להשתקם ולחזור למוטב לאחר שחרורה.

ב"כ הנאשמת טענה כי יש להתחשב בעמדתו הסלחנית של המתלונן אשר מעוניין בשיקום המתלוננת כעולה ממכתב שכתב (טע/4).

עוד נטען כי יש להתחשב בכך שהנאשמת עצורה לראשונה בחייה, תקופה של כשלושה חודשים, כאשר תנאי המעצר קשים יותר מתנאי המאסר.

לאור האמור, ביקשה ב"כ הנאשמת להסתפק בימי מעצרה של הנאשמת עד כה, ולא להטיל עליה עונש בעל רכיב כלכלי, אלא להסתפק בהתחייבות, בשל מצבה הכלכלי.

דברי הנאשמת:

הנאשמת הביעה חרטה על מעשיה, אמרה כי הייתה תחת השפעת סמים ואלכוהול, והיא עוברת הליך טיפולי על מנת להשתקם.

דיון והכרעה:

כתב האישום המתוקן בו הודתה והורשעה הנאשמת מתאר אירוע אחד שביצעה הנאשמת כלפי אותו מתלון, בסמיכות זמנים, ועל כן בהתאם למבחן "הקשר ההדוק", כפי שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14)), אני קובעת כי מדובר באירוע פלילי אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שבשישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשמת, הינם זכותו של קורבן לשלמות גופו, בריאותו וביטחונו, והדברים מקבלים משנה תוקף כשמדובר בעבירות שבוצעו כלפי בן זוג לשעבר בביתו, בו אישר המתלון לנאשמת, גם לאחר הפרידה, לאחסן חפצים. בנוסף, מביצוע עבירת גניבה, נפגע ערך מוגן של קניין הפרט. נסיבות ביצוע העבירות:

למעשה של הנאשמת לא קדם תכנון, והאלימות נבעה ככל הנראה מהיות הנאשמת תחת השפעת אלכוהול וסמים, כאשר ללא התגרות כלשהי מצדו של המתלון הנאשמת תקפה, חזרה ותקפה אותו עד שנגרמו לו חבלות של ממש בפניו. בהמשך הנאשמת אף גנבה את חפציו של המתלון מהדירה לרבות מחשב הנייד של המתלון. כתוצאה ממעשי הנאשמת, נגרמו למתלון חבלות של ממש בדמות סימני חבלה שטחיים ומדממים במצח ובאף כפי שעולה מהתמונות שהוגשו (טע/2) והוא נזקק לטיפול רפואי בבית החולים.

בנוסף, הנאשמת נטלה את תיקו של המתלון אשר הכיל חפצים אישיים ומחשב נייד וגרמה למתלון גם לנזק כלכלי. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, אשר כללו אלימות פיזית בלתי מרוסנת של הנאשמת כלפי המתלון, גרימת נזק פיזי וגניבת חפציו של המתלון, כאשר ברקע שימוש באלכוהול וסמים, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

· ברע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16). במקרה זה המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, "משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה". בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה ל- 14 חודשי מאסר וגזר על הנאשמת עונש של 6 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

· ברע"פ 2750/22 אורי אלי לילקו נ' מדינת ישראל (9.5.22) הורשע המבקש, לאחר שמיעת הוכחות, בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג ואיומים. המבקש לקח בכוח את הטלפון מידה של המתלוננת - בת זוגו, והחל להכותה באמצעות הטלפון בראשה, ובידו האחרת הכה אותו באגרופיו. לאחר מכן בעט המבקש במתלוננת וגם אחז בידה בחוזקה והפילה לרצפה תוך שהוא עומד מעליה. בעוד המתלוננת זועקת לעזרה, המבקש התיישב עליה והחל לחנוק אותה באמצעות ידיו באומרו לה "אני אהרוג אותך וזה יגמר". המתלוננת שלחה ידיה לכל עבר ושרטה את המבקש, עד אשר הצליחה להשתחרר מאחיזתו ועזבה את הדירה. כתוצאה ממעשי המבקש נגרמו למתלוננת חבלות. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל, והשית על המבקש 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחו.

· בע"פ 33495-04-13 מדינת ישראל נ' מ' (9.5.13) אליו הפנתה המאשימה, המשיב הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, לאחר שהיכה את אשתו בכל חלקי גופה, בעט בה ברגליה ובגבה, וסטר על פניה, וכתוצאה מכך נגרמו לה חבלות של ממש. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-14 חודשי מאסר בפועל. על המשיב הוטל עונש של חידוש מאסר ע"ת למשך 24 חודשים לשנתיים נוספות, חתימה על התחייבות וקנס. הנימוק היה כי הפעלת המאסר על תנאי בצירוף ענישה של מאסר בפועל יוביל לכך שהעונש שייגזר על המבקש יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע. המבקשת ערערה לבית המשפט המחוזי על קולת העונש, אשר קיבל את הערעור. על המבקש הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל, הופעל עונש מאסר על תנאי של 24 חודשים בחופף כך שעל המבקש הוטל לרצות 24 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בע"פ 39092-07-22 רוסלן אילקנייב נ' מדינת ישראל (12.1.23), אליו הפנתה המאשימה, המערער הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג וזוכה מביצוע עבירת איומים. בשל חשדו של המערער כי המתלוננת בוגדת בו, תקף המערער את המתלוננת באופן שהיכה אותה בפניה והפיל אותה לרצפה. בהמשך, ניסה המערער לחנוק את המתלוננת, משך בשיערה והטיח את ראשה ברצפה. משסיים להכותה, קמה המתלוננת מהרצפה, או אז ניגש אליה המערער בשנית והמשיך להכותה בפניה. כתוצאה מכך נפלה המתלוננת על מנורת הסלון. המערער לקח את המנורה שנשברה והיכה באמצעותה את המתלוננת בפניה. בנסיבות אלו, איים על המתלוננת כי תשלם לו על כך ששברה את המנורה ואף המשיך ואיים באומרו כי הוא צריך לחזור לעבודה אך בערב כשישוב הביתה, היא תקבל מכות נוספות. המערער לקח את מפתחות הבית, אמר למתלוננת כי עכשיו היא לא תצא, יצא ונעל אחריו את הדלת כשהוא מותיר את המתלוננת נעולה בבית ללא מפתח וללא אפשרות לצאת ממנו. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת חבלות של ממש. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 לבין 24 חודשי מאסר בפועל. על המערער הוטלו 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור המערער לבית המשפט המחוזי נדחה.

· ברע"פ 5431/15 פלוני נ' מדינת ישראל (24.8.15), אליו הפנתה ב"כ הנאשמת, המבקש הורשע בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג סתם, בנסיבות מחמירות, הפרת הוראה חוקית, ואיומים (שתי עבירות). המבקש תקף את אשתו לשעבר ואיים עליה בשני מקרים, וזאת לאור חשדותיו כי היא בוגדת בו. המבקש טרף את דלת הארון במטבח ביתם על אצבעה של המתלוננת, ואיים עליה כי יפגע בגופה. על רקע מעשיו של המבקש, הגישה המתלוננת לבית משפט בקשה למתן צו הגנה שניתן, אך חרף כך, הגיע המבקש אל פתח הבית והפר את ההוראה החוקית שניתנה בבית המשפט. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש נע בין חודש מאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ל-10 חודשי מאסר בפועל. בית משפט השלום דחה את בקשת המבקש להימנע מהרשעתו בדין. יחד עם זאת, בית המשפט חרג לקולא משיקולי שיקום ועל המבקש הוטל מאסר על תנאי וענישה נלווית. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי על הרשעתו בדין אשר נדחה וכל גם נדחה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

· ברע"פ 5860/15 פלוני נ' מדינת ישראל (7.9.15), אליו הפנתה ב"כ הנאשמת, המבקשת הורשעה בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות (תקיפה של בן זוג). המבקשת הגיעה לביתו של בעלה לשעבר ודפקה על דלת הכניסה לבית, אולם המתלונן סירב לפתוח אותה. במעמד זה, פתח בנם הקטין של המבקשת והמתלונן, את הדלת, המבקשת נכנסה אל תוך הבית, וחייבה את הקטין. המתלונן צילם את המבקשת באמצעות הטלפון הנייד שלו ועקב זאת התקרבה המבקשת אל המתלונן, חבטה בטלפון הנייד שלו, וכתוצאה מכך נשטט הטלפון הנייד וכבה. לאחר מכן, שרטה המבקשת את המתלונן בחזהו, בשפתו ובזרועו השמאלית. בית משפט השלום קבע כי אין להימנע מהרשעתה של המבקשת בדין וגזר את עונשה ל-3 חודשי מאסר על תנאי. ערעור שהגיש המבקשת לבית המשפט המחוזי על הרשעתה בדין נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

· בעפ"ג (באר-שבע) 16530-04-16 וחטוב נ' מדינת ישראל (29.5.16), אליו הפנתה ב"כ הנאשמת, קיבל בית המשפט המחוזי את ערעור המערער והטיל עליו עונש של 300 שעות של"צ לצד מאסר על תנאי במקום מאסר בפועל בן חודשיים וחצי, שנגזר עליו על ידי בית משפט השלום. במקרה זה המערער הכה את בת זוגו בשני צדי הפנים וגרם לה לחבלות של ממש. במקרה זה דובר במערער צעיר ללא עבר פלילי. אציין כי בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר בפועל.

· בת"פ 14579-03-24 מדינת ישראל נ' דהן (ניתן על ידי ביום 6.10.24) אליו הפנתה ב"כ הנאשמת, הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בהליכי פרידה והחליטו כי הנאשם יעזוב את הדירה. על רקע ויכוח שהתפתח בין הנאשם למתלוננת על חלוקת רכוש ביניהם, יצא הנאשם מהדירה כשהוא נושא ארגז עם כלי חרס לעבר רכבו. בשלב זה, הלכה המתלוננת בעקבות הנאשם ואחזה באחד מכלי החרס על מנת להשיבו אליה, אז תפס הנאשם את אצבע הזרת בידה הימנית של המתלוננת, ועיקם אותה עד שעזבה את אחיזתה בכלי החרס. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמה למתלוננת חבלה. באותו מקרה קבעתי כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית. על הנאשם נגזרו 5 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

· בת"פ (ת"א) 48681-12-14 מדינת ישראל נ' פלוני (6.3.2016), אליו הפנתה ב"כ הנאשמת, הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שבעקבות ויכוח ביניהם תקף הנאשם את המתלוננת, שהשליכה לעברו מזון, נטל לידו מגש עם מזון חם ושפך עליה. למתלוננת נגרמו כוויות שטחיות בפנים ובכתף. בית המשפט קבע כי מתחם ענישה הולם נע בין מאסר מותנה לבין 9 חודשי מאסר. על הנאשם, בעל עבר פלילי, ולאחר שלקח חלק בהליך טיפולי ממושך, הוטלו מאסרים מותנים והתחייבות.

· בת"פ (י-ם) 12699-06-13 מדינת ישראל נ' פלוני (24.6.2015), אליו הפנתה ב"כ הנאשמת, הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שתפס את המתלוננת בשתי ידיו, דרך על רגלה, דחף אותה וגרם לה סימנים כחולים ברגל וביד. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין מאסר מותנה ל- 6 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו צו של"צ בהיקף של 200 שעות, מאסר על תנאי, צו מבחן וקנס.

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, כפי שפירטתי אותם לעיל, ובשים לב לעובדה כי מדובר בריבוי עבירות תקיפה במהלך ערב אחד, אשר אחת מהן הותירה חבלות בפניו של המתלונן ובנוסף גניבת חפציו של המתלונן, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

חריגה ממתחם העונש ההולם:

בעניינה של הנאשמת לא מצאתי כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקות חריגה ממתחם העונש אשר קבעתי לעיל, לא לחומרא ולא לקולא.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את הודאתה המיידית של הנאשמת בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הליך מוקד, נטילת האחריות על מעשיה והבעת החרטה. הודאתה של הנאשמת חסכה מזמנו השיפוטי של בית המשפט ומהצורך להעיד את המתלונן.

בנוסף, נתתי את דעתי לעמדת המתלונן, אשר פירט במכתב כי הוא סולח לנאשמת, דיבר בשבחה ופירט את רצונו כי הנאשמת תשתקם וכי בית המשפט יגלה רחמים כלפיה.

עוד נתתי דעתי לנסיבות חייה המורכבות של הנאשמת כפי שנטען על ידי ב"כ הנאשמת.

בנוסף, אין לחובתה של הנאשמת עבר פלילי, וזוהי הפעם הראשונה שהיא מוצאת את עצמה מאחורי סורג ובריח.

לאחר ששקלתי את כל השיקולים שפירטתי לעיל, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים כדלהלן:

1. 6 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר בין 6.7.24 עד 22.8.24, בין 28.8.24 עד 1.9.24, ומ-11.10.24 ועד היום.

2. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורה של הנאשמת, והתנאי הוא כי הנאשמת לא תעבור

בתקופת התנאי אחת מהעבירות בהן הורשעה בתיק זה, ותורשע בגינה.

3. הנאשמת תחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע אחת העבירות בהן הורשעה בתיק זה למשך שנתיים מיום שחרורה.

ביהמ"ש הסביר לנאשמת את משמעות ההתחייבות והזהירה כי אם תפר אותה תחויב בתשלום ההתחייבות, לרבות תקופת המאסר כפי שייקבע על ידי ביהמ"ש.

הנאשמת:

אני הבנתי את ההסבר של ביהמ"ש לגבי ההתחייבות ואני מתחייבת בסכום של 3,000 ₪ להימנע מביצוע אחת

מהעבירות בהן הורשעתי בתיק זה למשך שנתיים

לאור מצבה הכלכלי של הנאשמת ועמדת המתלונן, לא מצאתי להטיל על הנאשמת עונש כלכלי נוסף.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, י"ז חשוון תשפ"ה, 18 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.